

behørigt vaccineret med en vaccine af samme type som den, der skal anvendes til den påbudte vaccination, forudsat at hans klovbærende dyr ved regelmæssige vaccinationer holdes immune i samme tidsrum som de dyr, der vaccineres i henhold til det udstedte påbud. Stk. 8. De i stk. 1—6 nævnte beføjelser udøves af ministeren efter forhandling med vaccineudvalget, jfr. § 11.

§ 2.

Stk. 1. Det påhviler vedkommende kreaturejer (bruger) vederlagsfrit at stille den fornødne medhjælp til rådighed for dyrlægen ved dyrenes vaccination.

Stk. 2. Såfremt dyrene er på græs, påhviler det vedkommende kreaturejer (bruger) vederlagsfrit at samle dem på en sådan måde, at vaccination kan foretages.

Stk. 3. Nægter en kreaturejer (bruger) at medvirke ved de i stk. 1 og 2 nævnte foranstaltninger, er veterinærdirektoratet bemyndiget til for kreaturejerens (brugerens) regning at leje mandskab til at udføre disse.

§ 3.

Landbrugsministeren kan forbyde, at der indenfor et nærmere fastsat tidsrum føres klovbærende dyr ind i de i § 1 nævnte områder, medmindre dyrene ifølge en medfølgende dyrlægeattest er vaccineret efter de herom gældende bestemmelser.

§ 4.

Stk. 1. Såfremt en kreaturejer (bruger) modsætter sig påbudt vaccination, kan veterinærdirektoratet lade vaccination foretage for den pågældendes regning.

Stk. 2. Opstår der, inden den påbudte vaccination er foretaget, mund- og klovesyge i en besætning, hvis ejer (bruger) har modsat sig påbudt vaccination, kan der ikke ydes ham erstatning for tilbageholdt mælk eller for tab, for hvilke der på anden måde ydes en godtgørelse af det offentlige.

Stk. 3. Såfremt en ejer (bruger) modsætter sig påbudt vaccination, er det mejeri, hvortil han er leverandør af mælk, berettiget til at afvise modtagelse af mælk, indtil vaccination er foretaget.

§ 5.

Stk. 1. Udgifterne til de i § 1, stk. 1, 2 og 3, nævnte vaccinationer afholdes af det mejeri, hvortil den pågældende ejer (bruger) er leverandør af mælk. Mejeriet er berettiget til at opkræve afholdte vaccinationsudgifter hos de enkelte leverandører. Er en ejer (bruger) ikke leverandør af mælk til det pågældende mejeri, skal han selv afholde de nævnte udgifter.

Stk. 2. Udgifterne til de i § 1, stk. 4, nævnte vaccinationer i områder omkring eksportmarkeder og samlestalder afholdes af vedkommende virksomheder, medens udgifterne til de i samme bestemmelse nævnte vaccinationer i områder omkring udførselssteder samt de i § 1, stk. 5, nævnte vaccinationer afholdes af statskassen.

Stk. 3. Udgifterne til de i § 1, stk. 6, nævnte vaccinationer afholdes af vedkommende kreaturejere (brugere).

§ 6.

Stk. 1. Landbrugsministeren kan pålægge enhver dyrlæge indenfor dennes praksisområde at medvirke ved gennemførelsen af de i § 1 nævnte vaccinationer.

Stk. 2. Politiet bistår veterinærdirektoratet ved gennemførelsen af tvangsmæssige foranstaltninger i medfør af denne lov.